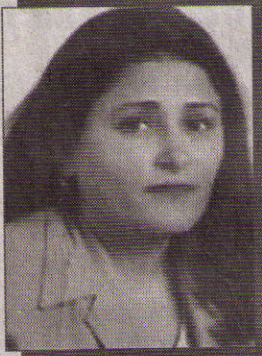

Avrupa ve göçmenler

GÖÇMENLER Avrupa'da yaklaşık 60 yıldır yaşamlarını sürdürüyorlar. Avrupalı politikacılar, göçmenlerin gittikleri ülkelere yerleşmiş olduklarını bildikleri halde, beraber yaşamı düzenleyecek istikrarlı politikalar üretip, maalesef hayata geçirmediler. Böylece hem yaşadıkları ülkeye hem de o ülkenin ayrılmaz parçası olan göçmenlere jenerasyonlar boyunca zarar verdiler. Örneğin

**Dr. Susam
Dünder-İşık**
Avrupa Birliği ve
Tarım Uzmanı

ikinci ve üçüncü kuşaktan gençlerin ayrımcılık ve dışlanmışlık nedeniyle yaşadıkları psikolojik şiddetin, fiziksel şiddete neden olduğu herkesçe bilinmektedir. Yasalara göre Fransız, Alman veya Belçika vatandaşı olan gençler, bunu gerçek hayatta yaşamadıkları için hak arayışlarını da bazen Fransa örneğindeki gibi o ülkeye aitlermiş gibi göstermemektedirler.

Almanya'da zaman zaman üçüncü ve dördüncü jenerasyondan çocuklara hâlâ "nereden geldiği" ya da "ne zaman kendi ülkesine döneceği" soruluyor.

Pratikte de eğitim sağlanmalı

Beş milyon insanı 717 banliyöye tıkan yanlış Fransız göçmen politikası, % 30'lara varan işsizlik, % 43'ünün diplomasız olması, yüksek suç oranı olarak bugün geriye dönmektedir. Almanya ile karşılaştırıldığında, göçmenlerin yaşadığı sorunlar ve bunların yüzdeleri bile neredeyse aynıdır. Ulusal sınırlar kalktıkça, Avrupa ülkelerinde yaşanan sorunlarda siyasi, ekonomik ve toplumsal düzeylerde ortaklaşmalar gözlenmektedir.

Banliyölerde 20 bin kişilik memur kadrosu meydana getirilmesi, sosyal entegrasyon ile fırsat eşitliği sağlanmasını hedefleyecek özel bir kurul oluşturulması, Avrupa Birliği'nin banliyölerdeki yaşam koşullarını iyileştirmek için Fransa'ya 50 milyon Euro yardım önermesi, uzun vadede bu bölgelerde iş imkânı sağlaması ve entegrasyon çalışmalarının sürmesi için yardımlarını 1 milyar Euro dolayına çıkarabileceklerini vurgulamasının, bu isyanların Fransa'nın değil, tüm Avrupa'nın sorunu olarak algılanmasından kaynaklanmaktadır. Göçmenlerin yalnız yasalar karşısında değil, pratikte de eşit vatandaşlar olarak kabullenilmesi için Avrupa'nın derin bir siyasi dönüşüm yaşaması gerekmektedir.

İrkçi hareketler tırmanıyor

Batı ile Doğu arasındaki ayrım son yıllarda iyice derinleşmiştir. Göçmenler kendilerini hem geldikleri kültüre hem de yaşadıkları ülkenin kültürüne ait görüyorlar. Bu iki kültür arasında kalmış insanların durumuyla kimse ciddi anlamda ilgilenmiyor.

Demokrasi, insan hakları, hoşgörü, çok kültürlülük gibi konular dilinden düşürmüyor Avrupa'yı, en gelişmiş ülkelerinde en ileri boyutlarda yaşanan ırkçı ve ayrımcı hareketler, ne yazık ki giderek yaşanılmaz bir kıta haline getirmektedir. İrkçilik, devlet dairelerine, eğitim kurumlarına, siyasi parti organlarına veya fabrikaların yönetimlerine kadar sızmış ve hatta o kadar sıradanlaşmış ki, insanlar yaptıkları işin veya söyledikleri sözün ırkçılık olduğunun farkında bile değiller. Sadece Almanya'da 2004 yılında meydana gelen ırkçı ve yabancı düşmanı saldırıların sayısının 20 bin olmasının hangi boyutlara ulaştığının göstergesidir.

Devlet tabii ki, temel haklar ve demokratik ahlâk konusunda ısrarcı olmalıdır. Eğitimin değeri yalnızca ekonomik refah değildir. Eğitim, insanlara yaşadığı toplumun kültürel değerlerine sahip çıkmayı ve bu sayede kendisinin bir değeri olduğu hissini kazanmayı sağlamalıdır.

Entegrasyon zamana bırakılarak çözülemez. Soruna samimi yaklaşarak, göçmen gençlerin Avrupa'nın geleceği olduğunu kabullenerek ve onlara bu hissettirilerek, gerçek anlamda hayatın her alanında onlara fırsat eşitliği verilerek, bu kriz aşılabılır. Başta Almanya olmak üzere, hiçbir Avrupa ülkesinin tek bir gencini kaybetme lüksü yoktur.